

چکیده :

رباعیات فلسفی حکیم خیام نیشابوری یکی از درخشان ترین آثار ادبیات فارسی است که همواره مورد توجه محققان بوده است. روزگار خیام دستخوش حوادث و اتفاقات بسیاری است که تاریخ فرهنگی و سیاسی ایران را شامل می شود. این تحقیق با بررسی تاریخ اجتماعی آن دوران یعنی قرن پنجم و ششم هجری بازتاب جامعه را در شعر خیام مورد بررسی قرار می دهد. در این تحقیق با روش مطالعات کتابخانه‌ای و تحلیلی توصیفی صورت گرفته است. بر اساس نتایج به دست آمده اصلی ترین ویژگی جامعه‌شناسی خیام که در اشعار او پیداست، موضوع مرگ و شناخت عالم آخرت است همچنین دوره خیام دوره مرگ اندیشی واژ نظر خیام مرگ پایانی بر عمر بشر است.

کلیدواژه‌ها: خیام، جامعه‌شناسی، رباعیات، مرگ، انسان .